

[Glistrup]

1974, og i eftersommeren 1974 vil hr. Ivar Hansen have oplevet, at fremskridtspartiet konstant og hele tiden har været ude på at få kapitalvindingsskatten ophævet øjeblikkeligt, med andre ord også da de meget, meget tragiske begivenheder fandt sted med SV-forlovelsen i foråret 1975, hvor vi virkelig kunne have fjernet denne arbejdsløshedsskaber.

Kan man ikke få kapitalvindingsskatten ophævet totalt, ja, så må man se på, på hvilke punkter man kan få erhvervsvirksomhederne omsat hurtigere og rimeligere og samfundsmæssigt bedre, end det sker i kapitalvindingsskatte-Danmark. Derfor er den måde, vi har foretrukket at mildne lov om særlig indkomstskat på, først og fremmest knyttet til overdragelse af erhvervsvirksomhed. Det gælder landbrugsejendomme, hvor problemstillingen er blevet gennemdrøftet så grundigt igennem mange år. Hvis man dog bare havde lyttet til fremskridtspartiet i tide, så var den ulykkelige landbrugskrise, der ramte os i foråret 1979, ikke blevet nær så brutal og væmmelig, som den nu har udviklet sig til. Det er spørgsmålet om byerhvervsvirksomheder, hvor fremskridtspartiet bestandig har ligget i teten med hensyn til at få goodwillbeskatningen nedsat.

Når hr. Ivar Hansen kommer og siger, at vi ikke har fået et komma ændret i loven i den rigtige retning, så er situationen dog den, at goodwillbeskatningen, i den tid fremskridtspartiet har arbejdet med den sag, er faldet ganske væsentligt, fra de 50 pct., der oprindeligt gjaldt, til nu gennemsnitlig 34 pct. Hvis hr. Ivar Hansen havde efterforsket, hvem der rejste og bestandig holdt sagen varm, at ekspropriationerstatninger ikke skulle underkastes kapitalvindingsskat, så vil han også finde, at det var fremskridtspartiet. Derfor var det simpelt hen en usandfærdig beskyldning, hr. Ivar Hansen rejste, at fremskridtspartiet ikke har evnet at få rettet ét eneste komma.

Men vi vil da gerne have rettet nogle flere kommaer, og der er også spørgsmålet om aktieoverdragelser. Hr. Stavad var i sit første indlæg meget vred på fremskridtspartiet over, at vi i vort forslags § 1, nr. 10, ville indføre en vældig indviklet regel i lovens § 7, som ville føre til nogle vældige ulykker. Bestemmelsen er så at sige ordret enslydende med det, som man ikke i § 7, men i § 6, har foreslået fra skatteministerens side ved det

forslag, der er fremsat i forgårs. Hvis det derfor er så forfærdeligt i fremskridtspartiets udformning, så er det vel ikke den helt store genialitet i skatteministerens forelæggelse. Det, der simpelt hen er humlen ved den ordning, er, at man i masser af tilfælde, når man har en sådan inflationssikring af aktieanskaffelsessummen, umiddelbart vil kunne se, uden at skulle lave beregninger, at der ingen skat er, og derfor behøver man ikke lave disse beregninger. Men i øvrigt er de ikke så svære at gennemføre her i mikroprocessorernes tidsalder, hvor lommeregnerne gør det forholdsvis enkelt at gennemføre de pågældende beregninger.

Jeg holdt unægtelig mere af det, da hr. Stavad anden gang kom på talerstolen og talte om aktiebeskatning og sagde, at nu havde vi jo udgangspunktet i de forslag, som skatteministeren fremsatte i forgårs. Det er da rigtigt, at det havde vi ikke, da fremskridtspartiet skrev sit lovforslag, men jeg erkender fuldt ud, at det først og fremmest er specialforslag, der er så udførlige som skatteministerens, vi må forhandle om; det må være grundlaget.

Hvis vi når frem til et resultat på det meget ambitiøse grundlag, skatteministeren har opstillet i sine tre forslag fra i forgårs, så falder selvfølgelig det led i fremskridtspartiets forslag væk. Men det er nu altid rart at operere med et sikkerhedsnet, når man udfører en sådan luftakrobatik, som skatteministeren gør ved denne lempelse af aktiebeskatningen, samtidig med at vi har afstemning om overenskomster og lignende ting ud over landet. Det kunne jo være, at man fik kolde fødder i den socialdemokratiske folketingsgruppe med hensyn til skatteministerens forslag, sligt er set før, og så er det ligegodt rart, at vi har fremskridtspartiets mere beskedne og jordnære og realistiske forslag i givet fald at falde tilbage på. Men jeg ønsker skatteministeren al mulig held og lykke med hans luftture, og jeg skal gerne være med til at støtte ham i forslaget på mange punkter. Det får vi jo rig lejlighed til at drøfte i forårsmånederne, og så må vi se, hvad der sker.

Derimod var skatteministeren for overfladisk, da han sagde: her kommer fremskridtspartiet og vil have ophævet kapitalvindingsskatten, men de vil ikke sætte noget i stedet for, og så kan socialdemokratiet ikke medvirke, for socialdemokratiet vil kun ændre i den